

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 934

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 octombrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
795. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	289. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare	14
796. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	290. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea licenței de concesiune pentru explorare acordate în urma concursului public de oferte — Runda 94/2017, perimetrul Băltăgari Cătun, județul Buzău	14
797. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	1.731. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.033/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de constituire, păstrare și utilizare a Rezervei Ministerului Sănătății și a Nomenclatorului de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice	15
798. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3	1.732. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2	15–16
799. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		
800. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 636 din 23 septembrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea	4–8		
Decizia nr. 640 din 23 septembrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea	8–13		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.153/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 12 octombrie 2020, domnul Florin Encescu, judecător la Tribunalul Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 795.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.151/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Elena Staicu, judecător la Curtea de Apel Ploiești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 796.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 875/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul colonel magistrat Septimiu Turcuș, procuror militar șef al Secției judiciare la Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Cluj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 797.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 935/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Camelia Nicoleta Iepure, prim-procuror delegat al Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 798.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.074/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — La data de 15 octombrie 2020, doamna Rodica-Florica Voicu, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 799.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 936/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — La data de 15 octombrie 2020, doamna Florena Esther Sterschi, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 octombrie 2020.
Nr. 800.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 636

din 23 septembrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.417 din 25 iunie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 796A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține, în esență, încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, a principiului legalității și a principiului autonomiei locale, precum și nesocotirea rolului constituțional al Parlamentului, al Guvernului și al Curții Constituționale.

4. Analizând obiectul legii criticate, astfel cum este stabilit la art. 1 alin. (1) din aceasta, rezultă că legea operează un transfer al dreptului de proprietate asupra unui bun imobil individualizat, din proprietatea publică a statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, concomitent cu transferul dreptului de administrare.

5. Regimul juridic al transferului bunurilor aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale este definit de art. 860 alin. (3) din Codul civil, astfel: *„Bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii”*.

6. Acest articol conține două teze: prima teză vizează bunurile ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, iar teza a doua are în vedere bunurile aflate în domeniul public al statului, dar care nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice.

7. Procedura la care face trimitere teza a doua a alin. (3) al art. 860 din Codul civil se referă la bunurile care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice și care pot fi transferate din

proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale și este prevăzută, în prezent, de art. 292 din Codul administrativ, care prevede că trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art. 287 lit. a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel.

8. Or, bunurile imobile la care face referire legea criticată, având datele de identificare prevăzute în anexa ce face parte integrantă din lege, nu formează obiectul exclusiv al proprietății publice, pentru a se încadra în ipoteza normativă a tezei întâi a alin. (3) al art. 860 din Codul civil, ci se includ în ipoteza tezei a doua, deoarece acestea se încadrează în categoria nominalizată generic în anexa nr. 4 pct. 4 din Codul administrativ, reprezentând rețele de alimentare cu apă, termoficare, stațiile de tratare și epurare a apelor uzate, cu instalațiile, construcțiile și terenurile aferente.

9. În aceste condiții, având în vedere că bunurile supuse transferului prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acestea ar fi trebuit trecute din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea consiliilor locale ale comunelor Ceatalchioi, respectiv Crișan din județul Tulcea, potrivit art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, procedură la care face trimitere teza a doua a alin. (3) al art. 860 din Codul civil.

10. Nefiind respectată procedura legală stipulată de aceste dispoziții, rezultă că legea de față a fost adoptată cu nesocotirea principiului legalității statuat în art. 1 alin. (5) din Constituție.

11. Mai mult, nerespectarea procedurii legale și lipsa manifestării de voință a Consiliului Local al Comunei Ceatalchioi și, respectiv a Consiliului Local al Comunei Crișan, ambele din județul Tulcea, atrag și încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție ce consacră principiul autonomiei locale.

12. Curtea Constituțională are o bogată și constantă jurisprudență cu privire la regimul juridic al transferului acestei categorii de bunuri, prin care a arătat, în esență, că transferul unui bun care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se realizează prin hotărâre a Guvernului (Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019). Curtea Constituțională a reținut că introducerea „posibilității transferului prin lege, care nu poate fi supusă controlului instanțelor de contencios administrativ, ci numai controlului *a priori* ori *a posteriori* exercitat de Curtea

Constituțională, conduce la inaplicabilitatea art. 52 din Legea fundamentală, într-un domeniu ce ține exclusiv de transferul dreptului de proprietate publică asupra bunurilor, de către Guvern, care exercită conducerea generală a administrației publice” (Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 55).

13. Totodată, Curtea a reținut constant în jurisprudența sa că legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esență și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu.

14. Curtea a mai arătat că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă, aspect ce contravine și prevederilor art. 102 alin. (1) din Constituție ce consacră rolul Guvernului.

15. În considerarea acestor argumente și a bogatei jurisprudențe în materie a Curții Constituționale, se susține că legea criticată contravine dispozițiilor art. 1 alin. (4) și alin. (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 120 alin. (1), precum și art. 147 alin. (4) din Constituție și se solicită admiterea obiecției de neconstituționalitate.

16. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

17. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 5.316 din 11 septembrie 2020, prin care își exprimă opinia în sensul temeiniciei criticilor de neconstituționalitate formulate.

18. Se arată că, în măsura în care bunul vizat de operațiunea de transfer interdomenial nu este un bun proprietate publică exclusivă a statului, situație în care transferul trebuie să aibă loc printr-o hotărâre a Guvernului, în temeiul art. 292 din Codul administrativ, legea criticată creează premisele încălcării principiului separației puterilor în stat garantat de art. 1 alin. (4) din Constituția României. În acest sens este indicată jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 527 din 24 septembrie 2019.

19. Întrucât operațiunile juridice preconizate prin această lege nu sunt susținute de o documentație justificativă, în speță fiind vorba de hotărârea autorității publice locale în vederea garantării principiului autonomiei locale consacrat de art. 120 din Constituție, de extrasul de carte funciară necesar pentru actele translativ de proprietate conform art. 46 alin. (2) lit. i) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, se apreciază că măsurile legislative preconizate pot crea premisele încălcării principiului respectării Constituției și a supremației legii garantat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl reprezintă Legea privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea.

Legea criticată are 7 articole și o anexă și prevede următoarele:

„Art. 1. — (1) *Se aprobă transmiterea imobilelor, având datele de identificare prevăzute în anexa — Datele de identificare ale bunurilor imobile care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale «Apele Române» — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea, care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale «Apele Române» — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea.*

(2) *Bunurile imobile prevăzute în anexa prevăzută la alin. (1) se declară din bunuri de interes public național în bunuri de interes public local.*

Art. 3. — *Fondurile necesare pentru întreținerea și repararea bunurilor imobile prevăzute la art. 1 se asigură din veniturile obținute din administrarea și exploatarea acestora și, în completare, de la bugetul local, al comunei Ceatalchioi, sau Crișan, județul Tulcea, după caz.*

Art. 4. — *Consiliile locale ale comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea, preiau toate drepturile și obligațiile aferente bunurilor imobile prevăzute în anexă.*

Art. 5. — *În situația în care imobilele transmise nu sunt folosite în conformitate cu destinația și scopul pentru care acestea au fost construite, respectiv alimentarea cu apă a localității Ceatalchioi, alimentarea cu apă a localității Pătlăgeanca din comuna Ceatalchioi și alimentarea cu apă a localității Caraorman din comuna Crișan, județul Tulcea, acestea revin în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale «Apele Române» — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în condițiile legii.*

Art. 6. — *Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar a acestora, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*

Art. 7. — *Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.”*

23. Textele constituționale invocate în motivarea sesizării sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 1 alin. (5) în componentele sale referitoare la calitatea legii și la stabilitatea raporturilor juridice, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, ale art. 120 alin. (1) privind principiile de bază ale administrației publice locale și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) *Parcursul legislativ*

24. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, a fost inițiată de 7 deputați și a fost adoptată de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, la data de 21 octombrie 2019 și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 3 iunie 2020. Legea a fost trimisă la promulgare în data de 9 iunie 2020, iar la data de 25 iunie 2020, Președintele României a înaintat Curții Constituționale prezenta sesizare de neconstituționalitate.

(2) *Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate*

25. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a unei sesizări pentru declanșarea controlului de constituționalitate *a priori* are în vedere respectarea dispozițiilor constituționale și legale care circumstanțiază cele 3 aspecte specifice oricărei sesizări, și anume: calitatea autorului de titular al dreptului de sesiză, obiectul sesizării și termenul în care aceasta a fost formulată.

26. Astfel, se constată că sesizarea are ca obiect o lege adoptată de Parlament, dar încă nepromulgată, că aceasta a fost formulată de Președintele României, în calitate de subiect cu drept de sesiză prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție și de art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sesizarea fiind introdusă înăuntrul termenului ipotetic de promulgare de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) din Constituție (a se vedea, cu privire la termenul ipotetic de promulgare, Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018).

27. Prin urmare, Curtea reține că sesizarea de neconstituționalitate formulată respectă condițiile de admisibilitate mai sus arătate.

(3) *Analiza criticilor de neconstituționalitate*

28. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin argumentele formulate, autorul sesizării pune în discuție, în esență, modalitatea pretins neconstituțională prin care legiuitorul a operat un transfer al proprietății publice, mai exact al unor bunuri imobile expres determinate în cuprinsul legii criticate, din domeniul public al statului în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale, corelativ cu transmiterea dreptului de administrare asupra aceluiași imobile.

29. Curtea observă că probleme de drept identice celor ridicate în motivarea prezentei sesizări au mai fost analizate prin decizii anterioare, conturându-se și consolidându-se astfel o bogată și constantă jurisprudență constituțională în materie.

30. Astfel, cu privire la transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, Curtea a statuat în mod constant interdicția reglementării unui atare transfer prin lege cu caracter individual. Prin Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2016, Curtea a reținut că, potrivit art. 136 alin. (3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice.

31. Pentru celelalte bunuri care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, Curtea a reținut că, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, transferul se face în condițiile legii, respectiv, pentru cele care trec din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale, el se realizează în condițiile art. 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, ca

urmare a cererii consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

32. Prin aceeași decizie (paragraful 31), Curtea a reținut cu valoare de principiu că, în situația particulară a bunurilor care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli* (în acel caz, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice). De aceea, în această ipoteză, nu își găsesc aplicabilitatea considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Această situație particulară vizează însă numai bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, întemeindu-se pe prevederile art. 136 alin. (3) teza finală din Constituție, raportate la dispozițiile art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil.

33. În continuare, prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, paragrafele 43—45, Curtea a observat că modalitatea de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, astfel cum este reglementată de Codul civil și de Legea nr. 213/1998, se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Astfel, pentru a da eficiență acestor norme fundamentale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens, transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ. Curtea a reținut că inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

34. În raport cu cele anterior statuate, Curtea a observat ulterior că Legea nr. 213/1998 a fost abrogată parțial prin art. 597 alin. (2) lit. m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, însă soluția legislativă cuprinsă în art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, care prevedea că „trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face [...] prin hotărâre a Guvernului”, a fost preluată de dispozițiile art. 292 alin. (1) din actul normativ abrogator, fiind completată cu sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel”. Or, Curtea a precizat, prin Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, că noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, se va realiza prin hotărâre a Guvernului.

35. De asemenea, prin Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018, paragrafele 30 și 31, făcând referire la Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, și Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, Curtea a reiterat jurisprudența sa unitară potrivit căreia legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.

36. Curtea Constituțională observă că aceste considerente de principiu, mai sus referite, sunt aplicabile și în prezenta cauză.

37. Astfel, legea criticată operează un transfer interdomenial al unor bunuri imobile — determinate individual în anexa ce face parte integrantă din lege — din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea. Potrivit anexei, denumirea bunurilor care se transmit vizează rețeaua de alimentare cu apă a localităților Ceatalchioi, Pătlăgeanca și Caraorman din județul Tulcea.

38. Curtea constată, în continuare, că bunurile individualizate în cuprinsul anexei ce face parte integrantă din legea criticată erau anterior prevăzute la pct. III subpct. 4 din anexa — *Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale* la Legea nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare, astfel: „III. Domeniul public local al comunelor, orașelor și municipiilor este alcătuit din următoarele bunuri: (...) 4. rețelele de alimentare cu apă, canalizare, termoficare, stațiile de tratare și epurare a apelor uzate, cu instalațiile, construcțiile și terenurile aferente.”

39. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, odată cu abrogarea, prin art. 597 alin. (2) lit. m), a art. 9 din Legea nr. 213/1998, a preluat la art. 292 alin. (1) vechea soluție legislativă referitoare la modalitatea de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, preluând și conținutul anexei în anexa nr. 2 — *Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului*, în anexa nr. 3 — *Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al județului* și, respectiv, în anexa nr. 4 — *Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al comunei, al orașului sau al municipiului*, aceste liste având caracter exemplificativ. Așa fiind, bunurile imobile care figurau la pct. III subpct. 4 din anexa la Legea nr. 213/1998 sunt prevăzute, în prezent, la pct. 4 al

anexei nr. 4 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

40. În situații asemănătoare, în care bunul imobil supus transferului interdomenial era identificabil printr-un act normativ (sau anexă integrantă a acestuia), Curtea a precizat că „nominalizarea bunului în cap. I pct. 29 din anexa la Legea nr. 213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării sale ca bun ce face obiect exclusiv al proprietății publice. Enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor” (a se vedea Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie 2019, paragraful 24).

41. În ceea ce privește bunurile imobile vizate de legea criticată, Curtea observă că acestea sunt identificate în anexa ce face parte integrantă din Hotărârea Guvernului nr. 463/2019 privind înscrierea unor bunuri imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 10 iulie 2019. Așadar, printr-o hotărâre a Guvernului, ulterioară intrării în vigoare a Codului administrativ, pe de o parte, a fost aprobată înscrierea în inventarul centralizat al acestor bunuri aflate în domeniul public al statului și, pe de altă parte, s-a aprobat, cu privire la aceleași bunuri, darea în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral.

42. În aceste condiții, având în vedere că bunul supus transferului reglementat prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Local al Comunei Ceatalchioi, respectiv a Consiliului Local al Comunei Crișan, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Așa fiind, Curtea constată că legea nu a respectat condițiile legale în vigoare, incidente materiei reglementate, astfel că a fost adoptată cu încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

43. Sub acest aspect, Curtea observă că propunerea legislativă a fost înregistrată la Senat, în calitate de Cameră de reflecție, în data de 1 iulie 2019, cu 4 zile înaintea intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ. Procedura adoptării legii a fost finalizată însă sub imperiul noului cod administrativ, la data de 2 iunie 2020, iar Consiliul Legislativ, în data de 2 august 2019, a avizat negativ propunerea legislativă, învederând în acest sens atât jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și prevederile incidente din noul cod administrativ. Cu toate acestea, în procedura parlamentară de legiferare nu a fost operată nicio modificare în considerarea celor arătate de organul consultativ de specialitate al Parlamentului.

44. Din perspectiva jurisprudenței constante în materie a Curții Constituționale și a prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție se constată că este întemeiată și critica privind încălcarea acestor norme fundamentale, deoarece, așa cum s-a arătat, nu au fost respectate deciziile Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat, relevantă fiind Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, precitată. Sunt încălcate, de asemenea, și considerentele de principiu reținute în Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, și Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, cu privire la

încălcarea principiului autonomiei locale și a imposibilității constituirii dreptului de administrare concomitent cu acela de proprietate, precum și cele reținute cu privire la situația excepțională în care transferul unui bun din proprietatea publică exclusivă a statului și a unităților administrativ-teritoriale se poate face prin lege organică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 64).

45. În concluzie, pentru toate argumentele arătate, Curtea constată încălcarea art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1) teza finală, art. 120 alin. (1) și a art. 147 alin. (4) din

46. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea, este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 640

din 23 septembrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, obiecție formulată de Guvernul României.

Constituție, determinată de faptul că prin legea supusă controlului de constituționalitate autoritatea legislativă a reglementat într-un domeniu care ține de administrație și autoritatea executivă, respectiv cu privire la transferul unor bunuri imobile individuale, ce nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea.

46. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea privind trecerea unor bunuri imobile din domeniul public al statului și din administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral în domeniul public al comunelor Ceatalchioi și Crișan, județul Tulcea, este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 640

din 23 septembrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, obiecție formulată de Guvernul României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.676 din 2 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 871A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorul acesteia invocă Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 29 mai 2019, ale cărei considerente apreciază că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în privința prezentei legi criticate.

4. Prin această decizie, Curtea a reținut, în esență, că nominalizarea bunului supus transferului în lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, anexă la lege, nu are semnificația declarării ca bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter

exemplificativ, prin aceasta încercându-se o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor. Regimul juridic al bunului cu privire la care se intenționează transferul interdomenial este stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, potrivit căreia palatele administrative din municipiile reședințe de județe sunt bunuri proprietate publică de interes național. Având în vedere că bunul supus transferului nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea consiliului județean.

5. Autorul obiecției de neconstituționalitate mai susține că alin. (2) al articolului unic din legea criticată, în conformitate cu care Consiliul Județean Vrancea va asigura folosința gratuită a spațiilor deținute de Instituția Prefectului — Județul Vrancea, vine în contradicție cu prevederile art. 136 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică. Or, nici Consiliul Județean Vrancea, nici Instituția Prefectului — Județul Vrancea nu fac parte din categoria instituțiilor de utilitate publică cărora să li se dea în folosință gratuită bunurile proprietate publică. În concluzie, solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Avocatului Poporului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

7. **Autoritățile publice menționate** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

8. Pe rolul Curții se află și soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, obiecție formulată de Președintele României.

9. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.678 din 2 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 873A/2020.

10. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prin conținutul său normativ legea dedusă controlului de constituționalitate contravine art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 120 alin. (1), precum și art. 147 alin. (4) din Constituție.

11. În ceea ce privește transferul bunurilor aflate în proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, dispozițiile art. 860 alin. (3) din Codul civil reglementează trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers și conțin două teze: prima teză vizează bunurile ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, iar teza a doua are în vedere bunurile aflate în domeniul public al statului, dar care nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Bunurile care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice pot fi transferate din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale în condițiile procedurale prevăzute de art. 292 din Codul administrativ.

12. Or, bunul vizat de legea criticată nu reprezintă un bun proprietate publică exclusivă. Astfel, bunul supus transferului din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea este nominalizat generic în categoria cuprinsă în anexa nr. 2 pct. 30 la Codul administrativ, intitulată: „Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului”, cu următorul cuprins: „30. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: Parlamentul, Președinția, Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice subordonate acestora; instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea; unități ale Ministerului Apărării Naționale, ale Ministerului Afacerilor Interne și ale serviciilor publice de informații; serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora”.

13. Regimul juridic al bunului cu privire la care se intenționează transferul interdomenial (Palatul administrativ cu sediul în municipiul Focșani) este stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, potrivit căreia palatele administrative din municipiile reședințe de județe sunt bunuri proprietate publică de interes național.

14. În privința acestor bunuri, similar raționamentului realizat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 57, nominalizarea lor în anexa Codului administrativ nu are semnificația declarării ca bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter exemplificativ, prin aceasta încercându-se o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.

15. Având în vedere că bunul supus transferului nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Județean Vrancea, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, procedură la care face trimitere art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil.

16. Astfel, prin nesocotirea dispozițiilor art. 860 din Codul civil coroborat cu art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, legea criticată a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție. Mai mult, nerespectarea procedurii legale și lipsa manifestării de voință a Consiliului Județean Vrancea atrag și încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție ce consacră principiul autonomiei locale. Se invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 51.

17. Autorul obiecției arată că, deși prin Codul administrativ se abrogă procedura transferului de bunuri proprietate publică prevăzută în Legea nr. 213/1998, soluția legislativă cuprinsă în art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 este preluată în art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, fiind completată cu sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel”. Din această perspectivă, apreciază că jurisprudența Curții Constituționale se aplică *mutatis mutandis* și în ceea ce privește procedura stabilită în art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, menționând în acest sens Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, paragraful 28, prin care Curtea a reținut că noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din

domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, se va realiza prin hotărâre a Guvernului. Mai mult, prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 55, Curtea Constituțională a reținut că introducerea posibilității transferului prin lege, care nu poate fi supusă controlului instanțelor de contencios administrativ, ci numai controlului *a priori* ori *a posteriori* exercitat de Curtea Constituțională, conduce la inaplicabilitatea art. 52 din Legea fundamentală, într-un domeniu ce ține exclusiv de transferul dreptului de proprietate publică asupra bunurilor, de către Guvern, care exercită conducerea generală a administrației publice.

18. Astfel, aprobarea transmiterii acestor imobile prin lege, ca act al Parlamentului, contravine art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1) și art. 102 alin. (1) din Constituție.

19. În continuare, autorul obiecției subliniază existența unei jurisprudențe constante a instanței constituționale prin care s-a statuat interdicția reglementării transferului interdomenial al bunurilor proprietate publică prin lege cu caracter individual, menționând în acest sens Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019 sau deciziile nr. 537 și nr. 538 din 25 septembrie 2019, cu concluzia că legea supusă controlului contravine și dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție.

20. În concluzie, autorul obiecției solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Legii privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, în ansamblul ei.

21. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată **președinților celor două Camere ale Parlamentului**, precum și **Guvernului**, pentru a comunica punctele lor de vedere.

22. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 4.623 din 4 august 2020, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate formulată este întemeiată. În acest sens arată, în esență, că procedura de transfer intradomenial al bunurilor, respectiv din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale, este prevăzută de art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de autoritățile prevăzute la art. 287 lit. a), care au în administrare bunul respectiv, dacă prin lege nu se dispune altfel. Această dispoziție legală a preluat reglementarea din art. 9 din Legea nr. 213/1998.

23. De asemenea se arată că există o bogată jurisprudență a Curții Constituționale referitoare la procedura de transfer intradomenial al bunurilor, menționând în acest sens Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, respectiv Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019.

24. Astfel, prin raportare la reglementările legale în vigoare privind transferul intradomenial al bunurilor și la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea prin lege, act ce ține de puterea executivă, aduce atingere art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1) teza finală și

art. 120 alin. (1) din Constituție. În plus, se încalcă și art. 147 alin. (4) din Constituție privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

26. Având în vedere faptul că obiectul celor două sesizări este identic, respectiv Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, pentru o bună administrare a actului de justiție constituțională, în temeiul art. 139 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune, din oficiu, conexarea celor două cauze, respectiv a Dosarului nr. 873A/2020 la Dosarul nr. 871A/2020, care a fost primul înregistrat.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului transmis în Dosarul nr. 873A/2020, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl reprezintă Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea, care are următorul cuprins:

„Articol unic. — (1) În conformitate cu prevederile art. 860 alin. (3) din Codul civil, se aprobă trecerea bunului imobil, format din clădire și teren aferent, situat în municipiul Focșani, Bulevardul Dimitrie Cantemir nr. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al Județului Vrancea.

(2) Consiliul Județean Vrancea va asigura folosința gratuită a spațiilor deținute în prezent de Instituția Prefectului — Județul Vrancea, din imobilul prevăzut la alin. (1), pentru funcționarea în bune condiții a acesteia, pe bază de protocol. Instituția Prefectului — Județul Vrancea va suporta, în funcție de suprafața deținută, cota-parte din totalul cheltuielilor de funcționare și întreținere.

(3) Predarea-preluarea bunului prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Afacerilor Interne va elabora un proiect de hotărâre privind modificarea în conformitate cu prevederile prezentei legi a anexei la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11 noiembrie 1994, cu modificările ulterioare, precum și a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.”

Legea cuprinde și o anexă, intitulată *Datele de identificare a imobilului și a terenului aferent care se declară ca fiind de interes public județean și care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea*.

29. Textele constituționale invocate direct în motivarea sesizării sunt cele ale art. 136 alin. (4) ultima teză, potrivit cărora bunurile proprietate publică pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică, iar, prin raportare la jurisprudența Curții Constituționale indicată în argumentarea motivării, cele indirect invocate sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 1 alin. (5) în componentele sale referitoare la calitatea legii și la stabilitatea raporturilor juridice, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, ale art. 120 alin. (1) privind principiile de bază ale administrației publice locale și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) *Parcursul legislativ*

30. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, a fost inițiată de un deputat și a fost adoptată de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, la data de 16 octombrie 2019 și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 9 iunie 2020. Legea a fost trimisă la promulgare în data de 15 iunie 2020, iar la data de 2 iulie 2020, Guvernul și Președintele României au înaintat Curții Constituționale prezentele sesizări de neconstituționalitate.

(2) *Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate*

31. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a unei sesizări pentru declanșarea controlului de constituționalitate *a priori* are în vedere respectarea dispozițiilor constituționale și legale care circumstanțiază cele 3 aspecte specifice oricărei sesizări, și anume: calitatea autorului de titular al dreptului de sezină, obiectul sesizării și termenul în care aceasta a fost formulată.

32. Astfel, se constată că sesizările au ca obiect o lege adoptată de Parlament, dar încă nepromulgată, că aceasta a fost formulată de Președintele României, în calitate de subiect cu drept de sezină prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție și de art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sesizarea fiind introdusă înăuntrul termenului ipotetic de promulgare de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) din Constituție (a se vedea, cu privire la termenul ipotetic de promulgare, Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018).

33. Prin urmare, Curtea reține că sesizarea de neconstituționalitate formulată respectă condițiile de admisibilitate mai sus arătate.

(3) *Analiza criticilor de neconstituționalitate*

34. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că legea criticată reglementează trecerea unui imobil (palat administrativ) din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea. Prin argumentele formulate, autorii sesizării pun în discuție, în esență, modalitatea pretins neconstituțională prin care legiuitorul a operat acest transfer al proprietății publice, mai exact al unui bun imobil expres determinat în cuprinsul legii criticate, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, corelativ cu transmiterea dreptului de administrare asupra aceluiași imobil.

35. Curtea observă că probleme de drept identice celor ridicate în motivarea prezentei sesizări au mai fost analizate prin decizii anterioare, conturându-se și consolidându-se astfel o bogată și constantă jurisprudență constituțională în materie.

36. Astfel, cu privire la transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, Curtea a statuat în mod constant interdicția reglementării unui atare transfer prin lege cu caracter individual. Prin Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2016, Curtea a reținut că, potrivit art. 136 alin. (3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice.

37. Pentru celelalte bunuri care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, Curtea a reținut că, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, transferul se face în condițiile legii, respectiv, pentru cele care trec din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale, el se realizează în condițiile art. 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a cererii consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

38. Prin aceeași decizie (paragraful 31), Curtea a reținut cu valoare de principiu că, în situația particulară a bunurilor care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli* (în acel caz, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice). De aceea, în această ipoteză, nu își găsesc aplicabilitatea considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Această situație particulară vizează însă numai bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, întemeindu-se pe prevederile art. 136 alin. (3) teza finală din Constituție, raportate la dispozițiile art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil.

39. În continuare, prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, paragrafele 43—45, Curtea a observat că modalitatea de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, astfel cum este reglementată de Codul civil și de Legea nr. 213/1998, se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Astfel, pentru a da eficiență acestor norme fundamentale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens, transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face

trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ. Curtea a reținut că inexistența acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție.

40. În raport cu cele anterior statuate, Curtea a observat ulterior că Legea nr. 213/1998 a fost abrogată parțial prin art. 597 alin. (2) lit. m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, însă soluția legislativă cuprinsă în art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, care prevedea că „trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face [...] prin hotărâre a Guvernului”, a fost preluată de dispozițiile art. 292 alin. (1) din actul normativ abrogator, fiind completată cu sintagma „dacă prin lege nu se dispune altfel”. Or, Curtea a precizat, prin Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, că noua prevedere legală nu poate fi interpretată decât în conformitate cu Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, se va realiza prin hotărâre a Guvernului.

41. De asemenea, prin Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018, paragrafele 30 și 31, făcând referire la Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005, Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 22 noiembrie 2007, Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013, și Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, paragraful 21, Curtea a reiterat jurisprudența sa unitară potrivit căreia legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu. Curtea a mai reținut că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități, consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție, și transformarea acesteia în autoritate publică executivă.

42. Dincolo de jurisprudența mai sus indicată, care cuprinde considerente cu valoare de principiu în materie, este de menționat Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie

2019, prin care Curtea Constituțională a analizat în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate o situație similară, respectiv o lege prin care era reglementată transmiterea Palatului administrativ al județului Giurgiu din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Instituția Prefectului — județul Giurgiu în domeniul public al județului Giurgiu.

43. Curtea a reținut, cu acel prilej, că regimul palatelor administrative este reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11 noiembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia palatele administrative din municipiile reședințe de județe, care au funcționat ca sedii ale fostului partid comunist, trecute în proprietatea statului în temeiul Decretului-lege nr. 30/1990 și al Hotărârii Guvernului nr. 115/1990, sunt bunuri proprietate publică de interes național. Potrivit art. 2 din această hotărâre, palatele administrative, având datele de identificare prevăzute în anexa la hotărâre, trec în administrarea instituțiilor prefectului. Destinația palatelor administrative este aceea de sedii ale instituțiilor publice de interes național și județean, respectiv pentru instituțiile prefectului, consilii județene, servicii publice deconcentrate ale ministerelor, camere de conturi, birouri parlamentare, consilii locale ale municipiilor reședință de județ și, în limita spațiului disponibil, pentru autorități publice autonome, confederații, federații sindicale și redacții ale ziarelor, cu respectarea normelor legale.

44. Curtea a mai precizat, la paragraful 24 din decizia sus-menționată, că „nominalizarea bunului în cap. I pct. 29 din anexa la Legea nr. 213/1998, lege organică, nu are semnificația declarării sale ca bun ce face obiect exclusiv al proprietății publice. Enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor”. În considerarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale și având în vedere că bunul supus transferului nu constituia obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, s-a arătat că bunul imobil în cauză ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Curtea a conchis, prin urmare, că au fost încălcate dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5), ale art. 61 alin. (1), ale art. 102 alin. (1) teza finală, ale art. 120 alin. (1) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

45. Curtea observă că atât considerentele de principiu, cât și cele reținute prin Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019 sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

46. Astfel, legea criticată operează un transfer interdomenial al unui bun imobil individualizat prin datele de identificare prevăzute în anexa ce face parte integrantă din lege, respectiv palatul administrativ situat în municipiul Focșani, care trece din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului județului Vrancea în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, respectiv județul Vrancea, și în administrarea Consiliului Județean Vrancea.

47. Totodată, Curtea constată că bunul imobil individualizat în cuprinsul anexei ce face parte integrantă la legea criticată era anterior prevăzut la pct. I subpunctul 29 din anexa — *Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale* la Legea nr. 213/1998, cu modificările și completările ulterioare, astfel : „I. Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri: (...)”

29. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: (...) serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora.”

48. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, odată cu abrogarea, prin art. 597 alin. (2) lit. m), a art. 9 din Legea nr. 213/1998, a preluat la art. 292 alin. (1) vechea soluție legislativă referitoare la modalitatea de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, preluând și conținutul anexei, astfel că la pct. 30 din anexa nr. 2 — *Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului* se regăsește, în prezent, aceeași dispoziție, referitoare la „30. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: (...) serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora”. Așa fiind, bunurile imobile care figurau la pct. 1 subpunctul 29 din anexa la Legea nr. 213/1998 sunt prevăzute, în prezent, la pct. 30 al anexei nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

49. Așa fiind, având în vedere că bunul supus transferului reglementat prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, acesta fiind nominalizat atât generic în anexa nr. 2 la Codul administrativ, cât și individual la pct. 40 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, rezultă că acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului Județean Vrancea, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, în vigoare la momentul adoptării legii criticate. Așa fiind, se constată că legea nu a respectat condițiile legale în vigoare, incidente materiei reglementate, astfel că a fost adoptată cu încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

50. Sub acest aspect, este de observat că propunerea legislativă a fost înregistrată la Senat, în calitate de Cameră de reflecție, în data de 5 iunie 2019, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 555 din 5 iulie 2019, însă adoptarea de către fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului a avut loc sub imperiul noului Cod administrativ, la data de 16 octombrie 2020 (Senat), respectiv la 28 octombrie 2020 (Camera Deputaților). Mai mult, Consiliul Legislativ, în data de 12 iulie 2019, a avizat negativ propunerea legislativă, învederând în acest sens atât jurisprudența Curții Constituționale în materie, precum și prevederile incidente din noul Cod administrativ. Cu toate acestea, în procedura parlamentară de legiferare nu a fost operată nicio modificare în considerarea celor arătate de organul consultativ de specialitate al Parlamentului.

51. Din perspectiva jurisprudenței constante în materie a Curții Constituționale și a prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, se constată că este întemeiată și critica privind încălcarea acestor norme fundamentale, deoarece, așa cum s-a arătat, nu au fost respectate deciziile de principiu ale Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat, relevantă fiind Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, precitată. Sunt încălcate, de asemenea, și considerentele de principiu reținute în Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, și Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2016, cu privire la încălcarea principiului autonomiei locale și la imposibilitatea constituirii dreptului de administrare concomitent cu acela de proprietate, precum și cele reținute cu privire la situația excepțională în care transferul unui bun din proprietatea publică exclusivă a statului și a unităților administrativ-teritoriale se poate face prin lege organică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 64), precum și cele arătate în Decizia nr. 538 din 25 septembrie 2019.

52. În concluzie, pentru toate argumentele arătate, Curtea constată încălcarea art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1) teza finală, art. 120 alin. (1) și a art. 147 alin. (4) din Constituție, determinată de faptul că prin legea supusă controlului de constituționalitate autoritatea legislativă a reglementat într-un domeniu care ține de administrație și autoritatea executivă, respectiv cu privire la transferul unui bun imobil individual, ce nu face obiectul exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea în domeniul public al județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea.

53. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și, respectiv, de Președintele României și constată că Legea pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Vrancea, în domeniul public al Județului Vrancea și în administrarea Consiliului Județean Vrancea este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 23.071/2020 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Vlădești, județul Vâlcea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și comuna Vlădești, cu sediul în Vlădești, județul Vâlcea, cod de înregistrare fiscală 2540635, în calitate de administrator.

Art. 2. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 23.076/2020 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul Geotermal Primăria Marghita, județul Bihor, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și municipiul Marghita, cu sediul în Marghita, județul Bihor, cod de înregistrare fiscală 4348947, în calitate de administrator.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

București, 5 octombrie 2020.
Nr. 289.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea licenței de concesiune pentru explorare acordate în urma concursului public de oferte — Runda 94/2017, perimetrul Băltăgari Cătun, județul Buzău

Având în vedere:

— art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Sentința civilă nr. 1.135 din 22.03.2019 a Curții de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, pronunțată în Dosarul nr. 9.481/2/2017, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru explorare nr. 23.088/2020 privind explorarea resurselor de sare gemă din perimetrul Băltăgari Cătun, județul Buzău, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea RINENERGY IMPEX — S.R.L., cu

sediul în Focșani, județul Vrancea, cod unic de înregistrare RO32897339, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

București, 7 octombrie 2020.
Nr. 290.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.033/2011
pentru aprobarea Normelor metodologice de constituire, păstrare și utilizare a Rezervei
Ministerului Sănătății și a Nomenclatorului de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante,
insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice**

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 9.876 din 9.10.2020 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică,
având în vedere prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 — Nomenclatorul de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.033/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de constituire, păstrare și utilizare a Rezervei Ministerului Sănătății și a Nomenclatorului de medicamente, seruri, vaccinuri, dezinfectante, insecticide, dispozitive medicale și alte materiale specifice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 16 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Numărul curent 20¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Denumirea produselor sau a grupelor de produse	Unitatea de măsură, forma farmaceutică, concentrația, ambalajul	Cantitatea necesară
„20 ¹	REMDESIVIRUM	ml, pulb. ptr. sol inj., 5 mg/ml pulb. ptr. sol inj., 100 mg pulb. ptr. sol inj./flacon	50.000”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și unitățile de depozitare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 9 octombrie 2020.
Nr. 1.731.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului
de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19,
a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2
în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv
sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2**

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 9.878/2020 al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere:

— prevederile Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;
— prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu

spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecti cu virusul SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 7 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 2 — Lista spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a, în tabelul „Spitale — Faza a II-a”, poziția 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„48.	Alba	Spitalul Municipal Aiud (compartiment boli infecțioase — 13 paturi)”
------	------	--

2. În anexa nr. 3 — Lista cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecti cu virusul SARS-CoV-2, poziția 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„36	TELEORMAN	Spitalul Caritas Municipal Roșiori de Vede	Spitalul Caritas Roșiori de Vede — Secția de maternitate	Toate centrele — tură suplimentară Spitalul Județean de Urgență Alexandria — cazuri grave și critice”
-----	-----------	--	--	---

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 9 octombrie 2020.
Nr. 1.732.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

